

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Διατρίβων ὁ στίχος ληστὰς 25
Βιβλιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαν κατ' ἀποκοπήν.

Ὁ Συναγής

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα καθ' εξαμηνίαν

Τὸ περὶ ἑλληνικοῦ κλήρου ζήτημα, δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἐλαχίστων, ἔπρεπε δὲ ν' ἀσπασχολῆται ἐκ τῶν πρώτων τοῦς περισσοτέρους τὴν διαπρόβλεψιν τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων. Δυστυχῶς τὸ ζήτημα τοῦτο τίθεται πάντοτε παρ' ἡμῶν ἐν ἡσασιν θέσει καὶ οὐδέποτε σχεδὸν ἐφθάσε νὰ τεθῆ ἐπὶ τῆς Τραπέζης τοῦ Νομοθέτου. Το ἔργον τοῦτο ἀνάλαβεν ἐπ' ἐσχάτων ὁ ἐν Ἀθήναις ἀξιόλογος Σύλλογος τῆς Ἀναπλάσεως ἢ ὅσας διὰ τοῦ κατωτέρου ὑπομνήματός του ἔφερεν εἰς τὴν ἐδούλην. Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο δημοσιεύσαμεν ἵνα γνωστὸν εἴη εὐρύτερον κύκλον καὶ ὑποτιμῆ γενικώτερον ἐλεγχόν.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκπαίδευσίς καὶ ἀξιοπρεπὲς συντηρήσεις τοῦ κατωτέρου κλήρου

Ὅτι ὁ ἑλλητικὸς καὶ μεμυρημένος κλήρος, οὗ κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν χρηζόμενος, παρασκευάζεται δι' ἐκπαίδευσίς καταλλήλου προηλθόν.

Περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ κανονισθῶσι τὰ τῆς ἐκπαίδευσίς τούτης καὶ περὶ ἄλλων συγγενῶν ζητημάτων προὐκλήσεν ὁ Σύλλογος τῆς ἀναπλάσεως παρ' ἡμῶν ἐν τῷ ἐσφαιροειδῶ καὶ τῷ ἐσφαιροειδῶ εἰδικῶς ἀσπασχολησάμενος καὶ ἰδίως ἐν τῷ ἀρχαίῳ αὐτοῦ κείμενῳ πολεμικῶν καὶ ἀξιολογικῶν ἐπαντήσεσι. Κατὰ ταῦτας, ἐν συνόμασιν καὶ πρὸς τὰς ἰδίας πεποιθήσεις, πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ κλήρου δέον:

1) Νὰ καταβάλληται πολλὴ προσοχὴ περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ, εἰς ὃ ἀνατίθεται ἡ τοῦ κλήρου μόρφωσις. Ἐν τῷ τοιοῦτῳ προσωπικῷ δέον νὰ συντρέχωσιν εἰς ταῦτον πεποιθήσεις, ἡθικαὶ καὶ δεξιότητες, πρὸς ἀποτέλεσμα ἕλκος.

2) Νὰ ληφθῆ μέρημα περὶ συμπλήρωσιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Θεολογικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Σχολῆς, διότι πολλοὶ τῶν ἐδῶν αὐτῆς χηρεύουσιν, ὡς ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων ἐδηλώθη τῷ Συλλόγῳ.

3) Ἡ ὑποτροφία τῶν ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ Σχολῇ νὰ παρατείνηται ἐπὶ μίαν ἐτι τετραετίαν μέχρι τῆς ἀποπεραστώσεως καὶ τῶν ἐν τῇ Θεολογικῇ τοῦ Πανεπιστημίου Σχολῆς μαθημάτων, ἐάν πρὸς τοῦτο ἐπικρατῶσιν οἱ πόροι αὐτῆς, εἰ δὲ οὐκ, πρῶτος ἔστω ἢ ἂν οἱ ὑπὸτροφίαι αὐτῆς ἀνεπάρκτως ἐν μόνῳ τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐὰν μὴ τοῦτο θεωρηθῆ ἀνεπίτευκτον τῇ διαθήκῃ.

4) Νὰ ἀπαγορευθῆ διὰ νόμου πᾶσα παρεξέλιξις εἰς τὰς τάξεις τοῦ κλήρου πάντως ὅστις δὲν ἠθέλησεν μετὰ τῶν πρῶτων ἀπαιτουμένων ἠθικῶν προσόντων καὶ ὀρισμένην εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν.

5) Ὡς πρὸς τὴν εἰδικὴν ταύτην ἐκπαίδευσιν, οὐκ εἴσθε φροντισθῆναι ὅτι τὰς ἐφημέριος δέον νὰ ἦ ἀπὸ τοῦτος τῆς Θεολογικῆς τοῦ πανεπιστημίου Σχολῆς. Ἀποῦ, λέγουσι, καὶ τὸ ἐσχάτο τῶν χωρίων ἔχει ἰσοπέδον ἐπιστήμονα, διατὶ νὰ μὴ ἐξῆ καὶ ἐς μὴ τοιοῦτος; Ἄλλοι νομίζουσιν ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος κατορθώσι, ἀλλ' ὅτι δέον οἱ διάκονοι καὶ ἐφημέριοι τῶν ἐνοριακῶν νὰ διατρέψωσιν εἰς τοιαύτας τάξεις.

α.) Ἐν πρώτῳ καὶ ἀνωτάτῳ. Οἱ τῆς τάξεως ταύτης, προωρισμένοι διὰ τὰς πόλεις, δέον νὰ λαμβάνωνται ἐκ μόνων τῶν πτυχιδόχων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

β.) Ἐν δευτέρῳ καὶ μέσῳ διὰ τὰς κόμας καὶ κομητολίαις.

γ.) Ἐν τρίτῳ καὶ κατωτάτῳ διὰ τὰ χωρία.

6) Διὰ τοῦς ἐφημέριους τῶν κατωτέρων τούτων τάξεων κρίνεται ἄριστος ἐπὶ τοῦ προηγουμένου μέση καὶ ἐκπαίδευσίς ὑπερτῆς γνώμης ταύτης συντάσσεται καὶ ὁ Σύλλογος. Ἄλλ' ὡς πρὸς τὰς σχολὰς ἐν αἷ, δέον νὰ παρεχθῆται ἡ μέση αὐτῆς ἐκπαίδευσίς, ἐκφέρονται διάφοροι γνώμαι, ἀπὸ τῆς τριᾶ κυρίως συστήματα συνιστάμενας, ἐκπιθέμεθα ἐν πρώτῳ, εἰς τοῦς ἀρμόδιους δ' ἀποτίθεται ἡ μετὰ τὴν ἑξῆς ἐκπαίδευσίς τοῦ κλήρου. Πρὸς μὲν ὅσους ἰσοπέδον ἔχει τὸ πνεῦμα καὶ δευτέρως ὅσους προτιμῶσιν τὴν ἐκπαίδευσιν.

δ. Πλήρως ἱερατικά. Αὐτῶν κατορθώσεται εἰς πόλεις ἱερατικὰ γυμνάσια, ὅπου οἱ ἡδὴ ἀτελεῖς, δέον νὰ δέχωνται μαθητὰς, ὅπως ἀποδοθῶσιν σχολαστικῶν. Οἱ ἀπόφοιτοι τῶν σχολῶν ταύτων κατὰ τὴν ἡθικὴν καὶ πνευματικὴν αὐτῶν ἱκανότητα λαμβάνοντες εἰ μὴ πτυχίον τρίτης, εἰ δὲ δευτέρας τάξεως, νὰ δύνωνται εἰς αὐτὴν κοινὴν ἑλληνικὴν ἀγωγήν, νὰ χειροτονηθῶσιν ἐκ δέοντος καὶ ἐπιτελεθῶσιν ἡ δέοντος ὡς ἐπὶ τῆς πτυχίας αὐτῆς.

ε. Ἐπιτοκίαι. Αὐτῶν κατορθώσεται εἰς πόλεις ἱερατικὰ γυμνάσια, ὅπου οἱ ἡδὴ ἀτελεῖς, δέον νὰ γίνωνται μαθητὰς οἱ ἔχοντες ἀπὸ ὑψηλοῦ γυμνασίου, ὑποχρεούμενοι νὰ σπουδῶσιν ἐπὶ διετίαν ὑπὸ εἰδικῶν διδασκάλων διδασκόμενοι ἕθεν μὲν τὸ ἱεροτελεστικὸν μέρος, ἕθεν δὲ τὴν ἐφαρμοστικὴν τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν λόγων, ὡς τοῦς ἐπιτελούμενους ὑπὸ τῶν καθηγητῶν νὰ ἐκφονηθῶσιν οἱ ἱεροποιῶσται ἐν τοῖς ναοῖς τῆς πόλεως. Ἐν τῷ ἱεροδιδασκαλείῳ, μετὰ προηγουμένην πρὸς ἀπαγγελίαν αὐτῶν ἐξάσκησιν. Οἱ φροντῆς πτυχίον ἐκ τῶν ἱεροδιδασκαλείων ταύτων ἀνωτέρου ἢ κατωτέρου βιβλίου, κατὰ τὴν ἡθικὴν καὶ πνευματικὴν αὐτῶν ἱκανότητα, νὰ χειροτονηθῶσιν εἰς διάκονοι καὶ ἱερεῖς οἱ μὲν δὲν ἔραται, οἱ δὲ τρίτης τάξεως.

ζ. Ἐπισκοπικά. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο δέον εἰς πᾶσαν ἐπισκοπὴν νὰ ὑπάρχῃ σχολή, ἐν ἣ ὁ ἐπίσκοπος, ἐπὶ ὀρισμένην ἐπιμεθίαν, ἢ ἀνε' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ἐπιτηθῶσιν αὐτοῦ, ὁ πρωτοσύγγελλος ἢ ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ἢ ἂν οὐδεὶς τούτων ὑπάρχῃ ἢ δύνωνται, ἰδιαιτέρως ἔμπροσθεν ἱεροδιδασκάλου, νὰ διδάσκωσι κύκλον τιμὰ τῶν χειροματωτέρων πρὸς μόρφωσιν ἐφημέριων μαθητῶν. Ἐν ταῖς σχολαῖς ταύταις νὰ γίνωνται δεκτοὶ μαθηταὶ οἱ μὲν φέροντες ἀπολυτήριον σχολαστικῶν, οἱ δὲ γυμνασίου ἵνα ἐκ μὲν τῶν πρώτων διδασκόμενῶν ἐπὶ ἕν μόνον ἔτος χειροτονηθῶσιν εἰς αἰ τρίτης τάξεως διάκονοι καὶ ἐφημέριοι, ἐκ δὲ τῶν δευτέρων ἐπὶ διετίαν διδασκόμενους οἱ δευτέρας τάξεως.

7) Καὶ οὐκ ἀντιμὴν μὲν προτείνονται αἱ διὰ τὴν μέσσην τοῦ κλήρου ἐκπαίδευσιν σχολαῖ. Πάντες δὲ παραδέχονται ὅτι, ἵνα εὐνοηθῶσιν εἰδος σχολῶν εὐδοκίμηται καὶ ἵνα οἱ ἀπόφοιτοι αὐτῶν μὴ τρέπονται περὶ ἄλλα ἔργα, δέον νὰ ληφθῆ φροντίς πρὸς ἀξιοπρεπῆ τῶν ἐξ αὐτῶν χειροτονουμένων εἰς ἱεροδιδασκάλους καὶ ἱερεῖς συντήρησιν διὰ μηνιαίας τιμὰς ἐπιχορηγήσεως. Διὰ ταύτην δὲ καὶ

τὰς λοιπὰς τοῦ κλήρου ἀνάγκας προτείνεται ἐν γένει ἡ σύστασις ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, οὗ πόροι ὄρονται ἐν κεφαλῶν οἱ ἐξῆς.

α.) Τὰ περισσεύματα ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐκκλησιῶν μετ' ἀφίρεσιν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἐπιμελίαν καὶ τὰς ἀναποφεύκτους ἀνάγκας αὐτῶν.

β.) Τὰ εἰσοδήματα τῶν μονῶν, αἵτινες δύνωνται νὰ καταργηθῶσιν εἴτε ὡς μὴ ἔχονσαι τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν μοναχῶν εἴτε ὡς δυνάμεναι τῶν μοναχῶν αὐτῶν νὰ συγχωνευθῶσιν πρὸς ἄλλους ἄλλης μονῆς.

γ.) Δι' ἐπιχορηγίας ὅσας, συνεννοησάμεθα μετὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἢ Κυβερνήσεως ἢ ἄλλων ὅσας νομίσαι δέον καὶ δυνατόν νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὰς μονὰς, ὧν οἱ πόροι σπουδαίως ὑπερβαίνουσι τὰς ἀνάγκας.

δ.) Εἰ τι ὑπάρχῃ διαθέσιμον ἐκ τοῦ πρὸ ἔτων συστάματος ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

ε.) Ἴσως, ἂν ἡ Β. Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος τὸ θεωρῶσιν ἀναγκαῖον, μικρὸς τις ἐκκλησιαστικὸς φόρος κατ' οἰκονομίαν ἢ ἐκνομία προσφορὰ τακτικῶς ἐγγραφομένη.

ς.) Κυβερνητικὴς τῆς ἐπιχορηγήσεως ἀναγραφομένη ἐν τῷ προηγουμένῳ. Ἡ κοινὴ δύναμις ἵσως νὰ ἐπιχορηγηθῆ καὶ ἐκ τῆς καταγωγῆς τῶν παρ' ἡμῶν πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν γυμνασίου.

ζ.) Πιλοτοῦσθαι ἐκ τῆς περισσεύσεως ἢ ἠθέλησεν καταλλῆσαι τελευταῖον τις ἀγαμοὶ κληρικοί.

η.) Ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αἵτινα δυνατόν νὰ προκύψωσιν ἐκ τοῦ μονοπωλείου τοῦ κυροῦ, ἂν τοιοῦτο θεωρῶσιν καταλλῆλον καὶ ἐφαρμοστέον ἡ Ἱ. Σύνοδος καὶ ἡ Β. ὑπουργεῖον.

θ.) Ἐν τοῖς ἐκτάτοις πόροις δυνατόν νὰ καταλογισθῶσιν καὶ δωρεαὶ ἢ κληροδοτήματα, αἵτινα φιλόχριστοι ἄνδρες, θέλουσι πάντως ἐπιχορηγήσει.

ι.) Διὰ τοιοῦτων πόρων πλουτιζόμενον τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον θέλει ἐπαρκέσει ἵνα ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ πληρῶνῶνται:

α.) Οἱ μισθοὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀναγκαίου ἐπισκοπικοῦ προσωπικοῦ.

β.) Τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν ἱερατικῶν ἐκπαίδευτικῶν οἰοδηγῶν ἐγκριθεσομένου εἴδους ἀπαιτούμενα.

γ.) Ἡ ἐπιχορήγησις τῶν ἐφημέριων καὶ διακόνων πρῶτων τῶν τάξεων.

δ.) Καὶ ὁ μὲν τῶν ἐπισκοπικῶν μισθὸς ἔστιν ἤδη ὀρισμένος, ποσὴ δὲ ἔσται ἡ πρὸς ἀξιοπρεπῆ τῶν διακόνων καὶ ἐφημέριων συντήρησιν χρηματικὴ ἐπιχορηγήσις, ὁ προσδιορισμὸς ἐξοχότατος ἐκ τῶν ἀρμόδιων, κατὰ δὲ τὴν κρίσιν πολλῶν τῶν ἀτακτικῶν τοῦ Συλλόγου δικαίᾳ ἐστὶ ἡ ἐξῆς ἀμοιβή.

Διὰ τὸν διάκονον	γ' τάξεως	δρ.	70
»	β'	»	80
»	α'	»	100
»	ἐγγασμον ἐφημέριον	γ'	100
»	»	β'	150
»	»	α'	250
»	ἀγαμον	γ'	80
»	»	β'	100
»	»	α'	150

(*) Ἡ γενικὴ γνώμη εἶναι ὅτι οἱ ἐφημέριοι δέον νὰ ὦσι μόνον ἐγγασμοί.

10.) Δίκαιον επίσης κρίνεται να και οι κληρικοί πάντες θα μπορούσαν να υπαχθούν εις την περί του ταμείου των συνάξεων ευεργετική διάταξιν.

11.) Ήνα δὲ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου περιορισθῶσι κατὰ τὸ ἑνὸν, δεόν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφημερίων νὰ περιορισθῆ κατὰ μέσον ὄρον εἰς ἕνα ἢ ἀνά τριακοσίας ἴσως οἰκογενείας, δι' αὐτὸν δὲ νὰ ἔχῃσι μόνον αἱ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως ἐκκλησίαι, ἐὰν δὲ ἐνορία τι ἀπαιτῆ καὶ ἐπὶ πλέον ἱερέα τινα, νὰ ἦ ὑποχρεωμένη νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον τὴν δι' αὐτὸν ἀνάλογον ἐπιχορήγησιν.

12.) Πρὸς ἠθικὴν παντὸς ἔθνους ἀνάπλαισιν, ἥτις δεόν νὰ ἦ ἡ βῆσις πάσης ἄλλης προόδου, πολιτικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς ἢ ὀλιμῆς, πρέπει νὰ συνεργηθῇ ὡς εἰς παράγων μεμορφωμένος κληρὸς ἔργον κύριον ἔχων τὴν πρακτικὴν διδασκαλίαν τῶν θεῶν ἀληθειῶν εἰς τὸν λαόν, ὡς ἕτερος δὲ παράγων καὶ ἡ ἐν ταῖς σχολαῖς χριστιανικῆ τῆς νεολαίας ἀνατροπῆ. Δέον λοιπὸν πρὸς τὴ μορφώσει τοῦ κληρικοῦ νὰ ληθῆ ἄφ' ἑτέρου καὶ σπουδαία φροντίς περὶ τῆς ἐν ταῖς σχολαῖς θρησκευτικῆς διδασκαλίας, διοριζομένων τῶν καταλλήλων διδασκάλων καὶ ἀναθεωρουμένων δι' ἐπιτροπῆς εἰδημόνων τῶν εἰς τὴν διδασκαλίαν ταύτην ὀρισμένων βιβλίων, ἅτινα μεταρρυθμιστέα οὕτως, ὥστε νὰ ὀπλιζῶσι τὸν μαθητὴν πρὸ παντὸς κατὰ τῶν δοξασίων τῆς ἀθῆας καὶ τοῦ ὕλισμου. Εἰς δὲ τὰς ἐξετάσεις πρέπει νὰ διδῆται ἰδιαίτερα προσοχὴ εἰς τὸ μάθημα τοῦτο.

Ἀξιότιμε φίλε

Ἀνέγνωσα τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς σταφίδος ἐκτεθείσας διὰ τοῦ «Φορολογουμένου» γνώμας. Ἡ πρώτη τούτων θεωρεῖ μέσον συντελεστικὸν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος, τὸν προσδιορισμὸν ἡμέρας πρὸς ἑναρξιν τοῦ τρυγητοῦ, καὶ τὴν συγκρότησιν ἐπιτροπῶν, ἐντεταλμένων νὰ κανονίζωσι τὰ τοῦ τρυγητοῦ ἐν γένει. Ἡ γνώμη αὕτη, μοι φαίνεται, δυσεπάρμοστος, ἰδίως διὰ τὸ πολὺπλοκὸν τοῦ τρόπου διὰ τοῦ ὁποῦ θὰ ἐπιδιωχθῆ ἡ πραγματοποίησις τῆς. Δὲν εἶναι εὐκόλον οὕτε ἔχει πρακτικὴν ἀξίαν ὁ διορισμὸς ἐπιτροπῆς πρὸς κανονισμὸν τῶν ἀπορῶντων τὸν τρυγητὸν, διότι οὗτος ἀνάγκη εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν σταφιδοκτητῶν, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὰς περιστάσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ κτήματα τῶν πολιτῶν. Ἀντὶ τούτου ἀσφαλτέρον πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦμένου παρίσταται τὸ μέτρον τοῦ προσδιορισμοῦ ἡμέρας τῶν φορτώσεων. Διότι ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει οἱ κ α κ ο μ α θ η μ ἔ ν ο ι, οἱ ἐπιπεύδοντες τὴν συγκομιδὴν διὰ νὰ προλάβωσι τὰ πριμαρόλια, αὐτοὶ θὰ παραιτήσωνται τὴν ἄωρον σπουδὴν καὶ θ' ἀναγκασθῶσι νὰ ἐνεργήσωσι μετὰ μείζονος προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας. Ταῦτα πάντα ἐξέθηκα ἐν πλάτει διὰ τοῦ περι σταφίδος ὑπομνήματός μου, ὅπερ μάλιστα εὐπρεστέθητε νὰ φιλοξενήσητε εἰς τὰς στήλας τοῦ «Φορολογουμένου» καὶ ἄπορον μοι φαίνεται, πῶς ὁ σεβαστὸς μοι κ. Π. Χοιδᾶς παρέτρεξε τὴν γνώμην ταύτην, ἣν προσέχων θὰ ἐξετίμα πλειότερον καὶ θὰ συνετάσσετο με' τοὺς πολλοὺς, οἵτινες ἠσπᾶσαντο ταύτην ὡς ἀπλουστέραν καὶ εὐκολότερον ἐφαρμοζομένην.

Ἡ δευτέρα, ἣτις ἐδημοσιεύθη καὶ διὰ τῶν ἐφημερίων τῆς Πρωτεύουσας, συνιστᾷ τὴν συγκρότησιν ἐταιρίας πρὸς συλλογὴν σταφιδοκαρποῦ, προορισμένου εἰς διανομὴν ἐν ταῖς χώραις ἐν αἷς ἡ σταφίς δὲν εἰσάγεται. Περὶ τούτου ὑπὸ ἄλλον τρόπον ἐποιήσαμην διὰ τοῦ αὐτοῦ ὑπομνήματός μου μακρότατον λόγον, διότι ἐθεώρησα καὶ θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν ἐξάπλωσιν τῆς καταναλώσεως εἰς χώρας τοιαύτας. Τοῦτο δὲ καὶ διετύπωσα ἐν ἐπιστολῇ μου πρὸς ὑμᾶς, δημοσιευθεῖσα εἰς τὸν «Φορολογουμένον» τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1885. Ἐντούτοις τὸ εὐάρεστον τοῦτο ἀποτέλεσμα, δὲν

δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ διὰ τοῦ προτεινομένου ἐπιτακτικοῦ τρόπου, διότι ἀδύνατον κτηματῆς ἤθελον προσφέρει προθύμως ποσὸν καρποῦ ἀντὶ τῆς παραγωγῆς τῶν διὰ σκοπὸν τοιοῦτον. ἐνῶ τοῦτο ἐπιτυγχάνεται εὐχερέστερον ἐπιβαλλομένης ἐλαφρῆς φορολογίας, ἣτις θὰ ἔχῃ βέβαιον ἀποτέλεσμα τὴν μὲν ἰσορροπίαν τοῦ κεφαλαίου καὶ δὲν θὰ ἀποκείται ἡ ἐφαρμογὴ εἰς τὴν φιλευσπλαγγίαν καὶ ἰδιοτροπίαν τῶν νοικ ο κ ο ρ α ί ω ν. Διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου διατιθεμένου προσκόντως πολλὰ θὰ ἐπιτελεσθῶσιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἑτέραν γνώμην τοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα ζητήματα ἐντρίβου κ. Μ. Χαϊρέτη, περὶ τῆς συνελεύσεως ἐν Πάτραις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Συλλόγου «Ἑρμῆς», ἀποτελεσθησομένης ἐκ σταφιδοκτητῶν πᾶσων τῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν, νομίζω, ὅτι αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ πλειότερον φῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἀφοῦ, ὡς εἶναι γνωστὸν, τοῦτο ἐζητήσθη ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις τοῦ ὑπὸ πάντων ἐκείνων, οἵτινες ἠδύνατο νὰ σεναϊσφέρωσι τὰ φῶτα τῶν εἰς ἐξαγωγήν πρακτικῶν συμπερασμάτων.

Ἐν τῷ φιλάτῳ μοι «Φορολογουμένῳ» ἐδημοσιεύθῃ ὑπὸ ἀξιοτίμου καὶ πεπειραμένου συμπολίτου μας καὶ ἑτέρας γνώμης πρὸ παντὸς παρατηρῶ, ὅτι εἰς τὸν ἐμπορικὸν Σύλλογον δὲν ἀνήκει ἡ πρωτοβουλία τῆς ἰδέας περὶ συστάσεως παρ' ἡμῖν ἰδρύματος, προορισμὸν ἔχοντος, τὴν εἰσαγωγὴν σταφίδος εἰς νέους τόπους καταναλώσεως. Τὸ ἀκριβὲς εἶναι, καὶ ὑμεῖς κάλλιον παντὸς ἄλλου γνωρίζετε, διότι ἔσχετε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ μοι ἐμπνεύσητε, ὡς πάντοτε, ἐπὶ τούτῳ καὶ τὸ ἀπαιτούμενον θάρρος, τὸ ἀκριβὲς λέγω εἶναι, ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη περὶ τοῦ ἰδρύματος — ὅπερ ἐστὶ τὸ ταμεῖον τῆς ἀμύνης ἢ ὅπως ἄλλως θέλετε ὀνομάσατέ το, — ὑπεβλήθη ὑφ' ἐμοῦ ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Σβρίου ε. ε. εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ὀλυμπίων κ. κ. Ἐβλανοδικῶν, εἰς δὲ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνθαῦθα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, κατὰ πρότασιν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Δ. Δάρα φιλοπόνως εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐργασθέντος, καὶ οὗτος, ἡτοῦ ἑὶς ἑπιλογῆς, ἀπεδέχθη ἑνωσῶν τὴν αὐτὴν καὶ τὴν συνέστησεν ἀρμοδίως, ἐννοεῖτε ὅτι διὰ τὴν μικρὰν ταύτην συμβουλήν εἰς τὸ ζήτημα τῆς σταφίδος οὐδὲν ἠξίωσα, ἀλλ' ἐκ καθήκοντος καὶ ἀποβλέπων εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις ἐξεπλήρωσα, καὶ οὐ παύσομαι ἐκπληρῶν τὸ καθ' ἑαυτόν.

Ἡ ἰδέα τοῦ αὐτοῦ διατριβογράφου περὶ συλλογῆς τῶν μακρινῶν — ἀπορρημάτων — δὲν εἶναι περισσύτερον εὐτυχῆς, διότι καὶ κεφάλαιον ἐξ αὐτῶν δὲν δύναται ν' ἀπαρτισθῆ ἀποχρὸν διὰ τὸν σκοπὸν καὶ ὁ τρόπος ἀκόμη διὰ τοῦ ὁποῦ συμβουλεύει τὴν κατάρτησιν ποσοῦ ἐκ τοιούτων ἀπορρημάτων ἥμιστος ἐστὶν εὐχερῆς καὶ πρακτικῆς. Καὶ δαπάναι πολλαὶ ἀπαιτοῦνται πρὸς τοῦτο καὶ οἱ κτηματῆται βεβαίως δὲν θὰ προσφέρωσι τὰ πραγματικὰ μακρινάρδια, ἀλλὰ τὰ κότσυλα καὶ ἐγγενεῖς πᾶσαν ὕλην ἐντελῶς ἀχρηστον. Συμπεραίνω ἐπαναλέγων διὰ χιλιοστὴν φορὰν, ὅτι ἐὰν θέλωμεν νὰ κάμωμεν τι ὑπὲρ τῆς σταφίδος, πρέπει νὰ ἐγκολποθῶμεν τὰ πρακτικὰ καὶ ἀπλᾶ ἐκεῖνα μέτρα, ἅτινα ἐκ τῶν προτέρων ὑπόσχονταν ἀσφαλῆ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν μας. Ταῦτα εἰσὶ α.) Ἰδρυσις Ταμείου ἀμύνης καὶ ἡ προίκισις αὐτοῦ δι' ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου ἐπὶ τῆς σταφίδος καὶ ἡ διὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου ἐκβίασις τῆς καταναλώσεως. 2.) Βελτίωσις τῆς ποιότητος διὰ τοῦ καθορισμοῦ ἡμέρας ἐναρξέως φορτώσεων καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς νοθείας καὶ γ.) ἡ σύστασις οἰνοποιητικῶν καταστημάτων ὡς ἔγραψεν ὁ εἰδικὸς περὶ τὰ τοιαῦτα κ. Ο. Ρουσόπουλος.

Γ. Ἀναγνωστόπουλος

Πανικὸς φόβος διεσπάρη καθ' ὅλην τὴν Ἐλλάδα καὶ ἀπελπισία κατέλαβε τοὺς σταφιδοκτη-

μονας ἔνακεν τῆς ἀπροσδοκῆτου καὶ μεγάλης δεπομιμήσεως τοῦ σταφιδοκαρποῦ μας.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο οὕτε προτοφανὲς εἶναι οὔτε ἐκτακτικόν, οὔτε ἴδιον τοῦ σταφιδοκαρποῦ μας, ὅςτις ὑπέκυψεν εἰς τὸν γενικὸν κανόνα τῆς ἀξιομοιώσεως ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς. Πρὸ 80 περίπου ἐτῶν ὁ σταφιδοκαρπὸς ἐπωλήθη εἰς Ἑπτάνησον πρὸς τὰλ. 90 ἑκάστη χιλιάς, πρὸ 40 περίπου ἐτῶν περιήλθεν εἰς τὰ τὰλ. 13 καὶ πάλιν, μετὰ τὴν ἀναρνήσιν τῆς νόσου, τὸ 1856 ἀνήλθεν εἰς τὰ τὰλ. 100—115· ἡ ἀξιομοίωσις δὲ αὕτη προέρχεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς μὴ ἀναλόγου παραγωγῆς, ὡς πρὸς τὴν καταναλώσιν καὶ ἐνίοτε ἐξ ἄλλων οικονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν περιπετειῶν, αἵτινες συμβαίνουσιν εἰς τὸν τόπον τῆς καταναλώσεως· ἐφέτως ὅμως ἡ παραγωγή ὑπερέβη πάντα ὄρον, τὸν ὁποῖον δὲν εἶχε φθάσει ποτὲ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἢ καὶ οὐδέποτε, διότι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ ἐσοδεία ἐφθασεν εἰς τὰ 272 ἑκατομμύρια καὶ ἐφέτος ἀνήλθεν ὡς διαθρυλλεῖται εἰς τὰ 340 ἑκατομμύρια, ὑπερβάσις καταπληκτικὴ ἐν διαστήματι ἐνὸς ἔτους ἐξ 68 ἑκατομ. ἀλλὰ τίς δύναται νὰ μᾶς βεβαιώσῃ, ὅτι ἡ αὐτὴ ἐσοδεία θὰ ἦναι καὶ τὸ ἐλευσόμενον ἔτος; ἢ ὅτι θὰ συντρέξουν ἄρα γε αἱ αὐταὶ βοηθητικαὶ ἀτμοσφαιρικαὶ αἰτίαι, αἵτινες συνέδραμον τὴν ἐφετεινὴν εὐφροίαν; ἀπεναντίας ὑπάρχει μεγάλη πιθανότης, ὅτι ἡ μέλλουσα ἐσοδεία θὰ ἦναι ἐπιμικροτέρα καὶ τῆς περιουσίας, καθόσον τὰ κλήματα εὐρίσκονται ἐξητλημένα ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἐφετεινῆς πληθώρας τῶν σταφίδων, ἐξ ἄλλου δὲ τὰ κλήματα γηράσκουν ὡς οἱ ἄνθρωποι, τὰ γονιμοποιὰ στοιχεῖα τῆς γῆς ἐξαντλοῦνται καθεκαστῆν καὶ δὲν ἀναπληροῦνται διὰ λιπαμάτων, ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων, τὸ δὲ ἐπάραιτον περιχάραγμα συμπληρεῖ τὴν τελείαν καταστροφὴν τοῦ κλήματος· ἐκ τούτου ἔπεται, ὅτι ὅχι μόνον δὲν ἐλπίζομεν πλέον τοιαύτην καταπληκτικὴν ἐσοδείαν, ἀλλ' οὔτε τὴν περιουσίαν. Ἐλαττωμένης ὅθεν τῆς ἐσοδείας, ἐπέρχεται εἰς ἰσορροπίαν ἡ παραγωγή πρὸς τὴν καταναλώσιν καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἰσορροπία τῆς τιμῆς πρὸς τὴν παραγωγὴν.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν καταναλώσιν τῆς Γαλλίας, αὕτη δὲν θὰ ἐκλείψῃ (ἐὰν δὲν ἐπιβλήθῃ εἰς τὸν σταφιδοκαρπὸν νέος φόρος, ἐκτὸς τοῦ ὑπάρχοντος) διότι ἰδρύθησαν ἐκεῖ κολοσιαῖα ἐργοστάσια οἰνοποιίας κατασκευάζοντα οἶνον ἐκ τοῦ σταφιδοκαρποῦ μας, ἐξοδεύθησαν διὰ τὴν σύστασιν τῶν πολλῶν χρήματα, εἰργάσθησαν εἰς αὐτὰ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὸσαῦτα ἔτη, ὅτε μάλιστα ἐπλήρωον τὸν σταφιδοκαρπὸν μας εἰς μεγάλας τιμὰς, ἐμορφώθη τέλος πάντων κλάδος ἐπικερδοῦς βιομηχανίας καὶ ἣτις παρέχει μέσα εὐξίας εἰς τοὺς Γάλλους διὰ μικρᾶς δαπάνης· ὅθεν διὰ τοὺς λόγους τούτους δὲν δύναται οἱ ἐργοστασιάρχαι νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ ἰδρυθέντα πρὸ τοσούτου χρόνου καταστήματά των· ἀλλὰ καὶ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἔχει ἐνδιαφέρον νὰ τὰ συνδράμῃ καὶ διότι εἶναι νέος κλάδος ἐπικερδοῦς βιομηχανίας καὶ διότι παρέχει μέσα εὐξίας εἰς τὸν λαόν τῆς τοῦ πολυτιμότερον πράγμα τοῦ ἀνθρώπου, οἱ δὲ ἀμπελοκτήμονες Γάλλοι οὐδέμιαν ἔχουν νὰ ὑποστοῦν ζημίαν ἐκ τῶν εἰρημένων ἐργοστασίων, διότι κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ διασῆμου γεωπόνου γάλλου Guizot, ἡ Γαλλία ἔχει ἀνάγκην οἴνου διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς 100 ἑκατομμυρ. ἑκατολίτρων κατ' ἔτος, ἐνῶ ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τοῦ οἴνου ἀνήλθε εἰς τὰ 40 ἑκατομμύρια, ὥστε μένει ἔλλειμα ἐξ 60 ἑκατομ. Τὸ ἔλλειμμα τοῦτο πῶς ἄλλως δύναται ν' ἀναπληρωθῆ εὐχερέστερον καὶ διὰ μικρῶν τιμῆς, εἰμὴ διὰ τοῦ σταφιδοκαρποῦ μας;

Δὲν θὰ ἦναι ἀσκοπὸν νὰ καταγίνωμεν καὶ εἰς τὴν ἐξέρεσιν καὶ ἄλλων τόπων πρὸς καταναλώσιν τοῦ προϊόντος μας. Εἶναι ἀληθές ὅτι τοῦτο εἶναι ἔργον ἐμπειρίας καὶ χρόνου, ἀλλ' οὐχ' ἦτον ἡμεῖς πρέπει νὰ τὸ ἐπιδιώξωμεν ἔχοντες ὑφ' ὅψιν μας τὸ μέλλον. Εἰς Ἀμερικὴν κατὰ τὸ 1836 ἀπεστάλη ἀπὸ Πάτρας σταφιδοκαρπὸς χιλ. 10

διαρέον, ναί ήδη αποστέλλονται περί τὰ 25 ἐκατομμύρια· εἰς Νέαν Ὀλανδλίαν οὐδὲν ἔστέλλεται καὶ ἤδη αποστέλλονται φορτίον, καὶ οὕτως ὄλιγον κατ' ὄλιγον εἰσάγονται τὰ προϊόντα μὲν γάρ εἰς ἄλλην, καὶ κατὰ πρότερον εἰσάγονται ὡς περιττά, προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου καθίστανται ἀναγκαῖα, ἀλλ' ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ καὶ μικρὰ θυσία ἐκ μέρους τῶν σταφιδοκτημόνων.

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ στρέψωμεν τὴν διάνοιά μας καὶ ἐπὶ τὸ ἐσωτερικόν καὶ ν' ἀναζητήσωμεν συνδρομὴν ἀπὸ τὰς ἰδίας ἡμῶν ἐνεργείας καὶ δυνάμεις. Ἡ σύστασις Γεωργικῆς Τραπεζῆς θ' ἀποσῆ ὄφελιμος ἐν γένει εἰς τὴν γεωργίαν καὶ ἰδίως εἰς τὸ πρῶτον τοῦ σταφιδοκαρποῦ, οἱ κάτοχοι τοῦ ὁποῦ ἀναγκαζόμενοι νὰ δανειζόμενοι χρήματα μὲ ἀδρόν τόκον διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων τῶν ὑποχρεοῦνται κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συγκομιδῆς νὰ παραδίδουν ἐν σταφιδοκαρπῶν τῶν εἰς τοὺς δανειστάς τῶν νὰ τὸν διαχειρίζονται καὶ νὰ τὸν πωλοῦν κατ' ἀρέσκειαν ὡς ἰδίον τῶν προῖόν, νὰ ἐξαρτᾶται δὲ ἡ τύχη τῆς τιμῆς τοῦ σταφιδοκαρποῦ ἐκ τῶν δανειστῶν ὄντων κατόχων 5 καὶ 10 ἑκατομ. σταφιδοκαρποῦ, ἡ σύστασις δὲ τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος τραπεζῆς δύνανται νὰ ἐπιτευχθῆ διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους πλουσίων Ἑλλήνων ἢ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διαμενόντων πλουσίων ὁμογενῶν μας, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται σύνταξις ἐνεργεία καὶ ἐπιμονή.

Περὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου ΠΑΤΡΩΝ—ΠΥΡΓΟΥ.

Ἐν Πάτραις 20 Ἀπριλίου 1888.

Φίλε κύριε Φιλόπουλε!

Ἐπειδὴ ἐν τῷ ζητήματι τῆς προεκτάσεως τῆς γραμμῆς τοῦ σιδηροδρόμου Πατρῶν—Πύργου ἐντὸς τῆς πόλεως μέχρι τῆς ἐμῆς οἰκίας ἀνεμίσαν τινεὶ καὶ τὸ ὄνομά μου κατὰ ποικίλλας ἐκδόσεις, Σὰς παρακαλῶ, ἐὰν εὐαρεστήσῃτε, νὰ καταχωρήσῃτε τὰς γραμμὰς ταύτας ἐν τῷ «Φερολογουμένῳ» πρὸς γνῶσιν τῆς ἀληθείας καὶ τῶν ἐλαττηρίων τῶν διαφορῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐνεργούντων.

Πρὸ μηνὸς καὶ ἐπέκεινα ἐνωκίασα τὴν ἀποθήκην μου ἀπὸ 1ης προσηχοῦς φεβρουαρίου (διότι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐδικαιοῦτο νὰ κατέχη αὐτὴν ὁ κ. Καράμπελας) εἰς τὸν κ. Γ. Βλαμάκην διὰ καφενοῖον καὶ ἔλαθον ὡς ἀραβῶνα δραχμὰς 200. Μὲτ' ὀλίγας ἡμέρας ἦλθε πρὸς με φίλος καὶ με ἠρώτησεν ἐὰν ἠδύναμην νὰ ἐνοικιάσω τὴν ἀποθήκην ταύτην ἕνα χρησιμεύσῃ ὡς προσωρινὸς σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου Πατρῶν—Πύργου ἐπὶ ἡμῶν ἔτος καὶ ἐπὶ ἐνοικίῳ ἀνωτέρῳ τοῦ τοῦ καφενοῦ. Ἐπιφυλαχθεὶς νὰ ζητήσω πρῶτον τὴν συγκατάθεσιν τοῦ κ. Γ. Βλαμάκη, ἔπειτα αὐτὸν παρακλητικῶς, παρόντος καὶ τοῦ κ. Ἄνδρ. Ἀϊβαλῆ, νὰ με λύσῃ τῆς πρὸς αὐτὸν ὑποσχέσεως ἐπὶ ἐπιστροφῇ διπλοῦ τοῦ ἀραβῶνος, ὅπερ, μετὰ τὴν συνένευσιν τοῦ ἐπραξά ἀμέσως, καὶ οὕτως ἔκλεισα συμφωνίαν μετὰ τοῦ κ. Δούμα προσωπικῶς, ἀφοῦ πρῶτον ἐζήτησα καὶ ἔλαθον τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Καράμπελα ὅτι θὰ μοὶ ἔκαμε τὴν χάριν νὰ κενώσῃ τὴν ἀποθήκην τοῦ ἐν αὐτῇ σίτου ἐντὸς δύο ἡμερῶν. Ὁ κ. Καράμπελας δὲ, τοσοῦτον πρόθυμος ἐδείχθη εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποσχέσεώς του, ὥστε τῆ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Νικολάου διὰ δύο κάρρων ἐξήγαγεν ὑπὲρ τὰ 40 φορτία σίτου καὶ τῆ ἐπαύριον λίαν πρωτὶ ἐξηκολούθησε τὴν μεταφορὰν καὶ τοῦ ὑπολοιποῦ, ὅτε περὶ τὴν μεσημβρίαν, μεταβλὼν γνώμην ἢ περᾶσαι οὐκ ἄλλων, ὡς ὁ ἴδιος μοὶ εἶπεν ἐνώπιον καὶ τοῦ κ. Σπουρ. Λάμπρα, διέκοψε τὴν μεταφορὰν, παραγγείλας μοὶ διὰ τοῦ υἱοῦ του ὅτι ἡγό-

ρασε φορτίον σίτου καὶ ἔχει ἀνάγκην τῆς ἀποθήκης, μοὶ πρότεινε δὲ ἀντὶ τῆς ἐμῆς νὰ δώσῃ διὰ σταθμὸν τὴν τοῦ κ. Ἄνδρ. Σταθακοπούλου καθὴν γητοῦ, ἣν ἔχει ἐπίσης ὑπ' ἐνοίκιον. Νοεῖται ἤδη ὅτι μετὰ τὴν κατάλληλον ἀπάντησίν μου ἡ ἀποθήκη πάντᾳ ἐκενώθη καὶ τῆ ἐπαύριον 9 τρέχοντος μηνὸς παρέλαβον αὐτὴν ἣν καὶ παρασκευάσας παρέδωκα εἰς τὸν σταθμάρχην τοῦ σιδηροδρόμου κ. Χαρτίου.

Τοιοῦτο τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ ὁ τολμῶν ἄς ἀναίρησθ ἐν ἰσῶτα διὰ τῆς ὑπογραφῆς του. Ὁ δὲ κ. Καράμπελας οὐ μόνον δὲν ἐπέμεινε ἀντιλέγων εἰς τὴν χρῆσιμοποίησιν τῆς ἀποθήκης μου διὰ σταθμὸν, ἀλλὰ καὶ με ἤλεγε κατόπιν διότι ἔστειρα μικρὸν ἐνοίκιον, ἀφοῦ ἐκεῖνος, ὅτε πρὸ τῆς ἐμῆς τῷ ἐζητήθη ἡ τοῦ κ. Σταθακοπούλου ἀποθήκη, ὡς ἐνοίκιον ἀπήτησε δραχ. 4,000 κατ' ἔτος. Τίς δ' ὁ λόγος δι' ἃν ὁ κ. Καράμπελας μετήλλαξε γνώμην καὶ ἐπέζητησε ἐορθεύμενος καὶ παρ' ἑτέρων, τὴν παρακώλυσιν τῆς ἐκκινήσεως τοῦ σιδηροδρόμου ἐκ τοῦ σημείου τούτου ἄγνωσθ, οὐδ' ἐνδιαφέρομαι νὰ τὸν ἀναζητήσω, διότι ὑλικῶς οὐδεμίαν ζημίαν ὑφίσταμαι, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς οἰκίας μου μέχρι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου ἀπόστασις πόρρω ἀπέχει τοῦ νὰ μοὶ προξενήσῃ κάματα, καθὸ ἐθισμένον ἐκ παλαιοῦ εἰς πολλῶ μακροτέρως πεζοπορίας.

Ἄλλ' ἄς ἔλθωμεν καὶ εἰς ζήτησιν τοῦ λόγου τοῦ ὄρουτος τοὺς ἀντενεργούντας εἰς ἀντίπραξιν. Τίς δ' οὗτος; Μὰ τὴν ἀλήθειαν, οὐδένα ἕτερον εὐρίσκω ἢ ἐκεῖνον δι' ἃν οἱ Ἴνδοι, ὅτε οἱ Ἄγγλοι ἔστρωσαν ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν τὸ πρῶτον σιδηροδρόμους, οὐ μόνον ἐπεσώρευον ἐπὶ τῶν τροχιῶν λίθους καὶ ξύλα κλπ. ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς τροχιὰς ἀπέσπων καὶ κατέστρεπον, διότι δὲν ἠθελε τοιοῦτους νεωτερισμοὺς ὁ Θεὸς αὐτῶν Βούδας ἢ τις ἄλλος. Ὁ λόγος οὗτος καὶ μόνος δικαιολογεῖ οὐ μόνον τοὺς ἐνταῦθα ἀντιπράττοντας κέρφα καὶ παρρησία, ἀλλὰ καὶ τοὺς βουλευτὰς ἡμῶν κ. κ. Θ. Κανακάρην, Ῥικάκη, Γεροκωστόπουλον καὶ Φωτῆλαν, οἵτινες, ἔτοιμοι νὰ ψηφίσωσιν ἐν τῇ Βουλῇ νόμον περὶ μεταθέσεως τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν Πειραιῶς ἀπὸ τοῦ Θησείου εἰς τὴν πλατείαν τῆς Ὀμονοίας διὰ τῶν ὁδῶν Ἐριού καὶ Ἀθηνᾶς, καὶ ὄντες τὸν μὲν σιδηροδρόμον Ἀθηνῶν Φαλήρου ἐκκινούντα ἐξ αὐτῆς τῆς πλατείας τῶν ἀνακτόρων, οὐχ' ἦτον ἐξαστανατῆ ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐπιτεψάσης τὴν προεκτάσιν τοῦ Πατρῶν—Πύργου μέχρι τοῦ ἀποτάτου ἄκρου τῆς πόλεως. Βεβαίως ὁ λόγος ὁ παρακινήσας τοὺς βουλευτὰς εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἀντενεργούντων εἶναι καθαρῶς δημοτικὸς, διότι ἄλλως θὰ τοὺς ὑποθέσῃ τις τυφλοὺς, ὡς μὴ βλέποντας τὰ ἐν Ἀθήναις ἂν οὐχὶ ἐν ἑτέροις πόλεσι τῆς Ἑσπερίας γινόμενα· ἀλλ' ὁ στηρίζων τὰς ἐλπίδας τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ μέλλοντος εἰς ἐξυπρέτητιν τῶν ἀτόμων καὶ οὐχὶ τοῦ κοινῶ ἐν γένει, γρηγόρα θὰ ζήτησῃ συμβιβασμόν.

Μεταξὺ τῶν λόγων οὓς προβάλλουσιν οἱ ἀντιπράττοντες, ὁ οὐσιωδέστερος εἶναι ὅτι τὰ ζῶα τὰ μέλλοντα νὰ μεταφέρωσιν τὴν σταφίδα τὸ θέρος, θὰ ἐξαφανίζονται ἐκ τοῦ κράτους τοῦ σιδηροδρόμου. Ἐλησμόνησαν φαίνεται οἱ κ. οὔτοι οἱ σιδηροδρόμοι κύριοι αὐτῶν σκοπὸν προοιθεύονται τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν φιλιτῶν αὐτοῖς ζώων τοῦ κόπου τῆς μεταφορᾶς βαρῶν ἐξ ἀποστάσεων οἷων δήποτε καὶ οἱ καὶ ἐν ἐναντία περιπτώσει θὰ ἠδύναντο οἱ ὁδηγοὶ τῶν ζώων τούτων νὰ σταματῶσιν ἐπὶ τινεὶ στιγμᾶς γνωστοτάτας καθ' ἃς θὰ διήρχετο δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας ἡ ἀμαξοστοχία, ὡς γίνεται καὶ νῦν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι, τῇ χώρᾳ τῶν παραδόξων, ἐνθα διασταυροῦνται ἀμαξήται πρὸς σιδηροδρομικὰς ὁδοὺς. Ἐὰν οἱ κ. οὔτοι ἔζων καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπετρέπη τὸ πρῶτον ἢ δι' ἀτμοπλοίων συγκοινωνία, βεβαίως, κηδόμενοι τῶν μελλόντων νὰ ἐξαφανίζονται διὰ καταποντισμοῦ καϊκίων, θὰ προὐκάλουν τὴν ἄρσιν

καὶ τῆς ἀδείας ταύτης.

Ἐπιπλέον εἶναι ὅτι παρακώλυσται ἡ χρῆσις τῆς ὁδοῦ εἰς τὰ παρόδια ξυλμπορικά καταστήματα καὶ τὸν ἀτμομύλον τοῦ κ. Καράμπελα. Ἐδῶ ἐφαρμόζεται ἡ παροιμία: ἂν νοικοκύρης τὸ δίνει καὶ ὁ πελάτης δὲν τὸ δίνει. Τὸ δημόσιον παρακώλυσται νὰ κάμῃ καὶ αὐτὸ χρεῖσιν τῆς δημοσίας ὁδοῦ, διότι τὴν χρειάζονται οἱ ἰδιῶται· ἀλλὰ μήπως ὁ συρμός θὰ παραμῆνῃ ἐπὶ τῶν τροχιῶν ἐπὶ νυκθήμερον; Θὰ ἔργεται τὸ πολὺ 5 λεπτὰ πρὸ τῆς ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως ἕνα παραλαβάνη τοῦ ἐτοίμου ἤδη ἐπιβάτας μετὰ τῶν ἀποσκευῶν αὐτῶν καὶ θ' ἀναχωρῇ ἀμέσως, διότι ἡ παραλαβὴ τῶν ἐμπορευμάτων θὰ γίνεται εἰς τὸν παρὰ τὰ ἔργια Ἀνδρέαν σταθμὸν. Ἀλλὰ τί νος οἱ ἐνιστάμενοι ἐκ τῶν παροδίων; μόνος ὁ κ. Καράμπελας καὶ οἱ ἀδελφοὶ Σιάνου, πέραν μάλιστα τοῦ σταθμοῦ ἔχοντες τὰ καταστήματα αὐτῶν· οἱ δὲ λοιποὶ οὐ μόνον δὲν ἐνίστανται, ἀλλὰ καὶ δι' ἀναφορῶν καὶ τηλεγραφημάτων παρακαλοῦσι τὴν Κυβέρνησιν ἕνα διατάξῃ τὴν προεκτάσιν τῆς γραμμῆς μέχρι τοῦ ἀπαγορευθέντος σημείου.

Τί δὲ νὰ εἶπω περὶ τοῦ φίλου μου κ. Ἀνδρέου Γεωργιάδου τοῦ πολλὰ ἰδόντος ἀνθρώπου ἄστεα καὶ νόον γινώσκοντος; Ὁ κ. Γεωργιάδης τηλεγραφεῖ, τί νομίζετε; ὅτι ἐκ τῆς διελεύσεως τῆς ἀτμομηχανῆς ἐπίκειται κίνδυνος ἀναφλέξεως τοῦ ἀερίω φωτος ἐκ τῶν τυχόν ἀναδοθεισομένων σπινθήρων! Καλὰ λέγει καὶ ὁ μῦθος... μὴ στάξῃ ἡ νοῦρά του μέσα! Τὸ ἀερίω φως ἀναπτύσσεται διὰ φοβερᾶς θερμάνσεως, δηλ. ἐν αὐτῷ τῷ καταστήματι ἐνυπάρχουσιν ἀκοίμητοι κάμηνοι πυρὸς, καὶ ὅμως οὐδεὶς κίνδυνος ἐκ τοῦ πυρὸς τούτου, ἀλλ' ἐκ τῆς πρὸ τῆς ὑψηλῆς μάνδρας τοῦ καταστήματος διελεύσεως τῆς ἀτμομηχανῆς τοῦ σιδηροδρόμου, ἧτις, ὡς γνωστὸν τῷ κ. Γεωργιάδῃ ἰδίως, ἐπὶ ἐπιπέδων μερῶν κινεῖται διὰ τοῦ ἐτοίμου ἤδη ἀτμοῦ καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην νέου πυρὸς ἕνα ἐκθέσῃ εἰς κίνδυνον οὐ μόνον τὰ συμφέροντα τῆς ἐταιρίας τοῦ ἀερίω φωτος, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ δήμου τοῦ ἰδιοκτητοῦ τῶν καταστημάτων τούτων. Ὁ κ. Γεωργιάδης γνωρίζει ὅτι τὸ κατὰ τὴν ἐταιρίαν τὸ πύρινον θάπτισμα κατὰ τὴν φοβερὰν τριήμερον πυρκαϊῶν τοῦ ἐργοστασίου τοῦ κ. Μαμάκη. Μὴ φοβοῦ λοιπὸν, φίλτατε, καὶ μὴ λέγε ὅτι μόνον ἀδαεῖς ἢ ἰδιοτελεῖς δύνανται νὰ λέγῳσι καὶ οὐχὶ ἄνθρωποι τετραπέρατοι ὡς σύ.

Τελευταίον ἐπιτραπήτω μοὶ νὰ μνημονεύσω καὶ τῆς νέας προτάσεως τῶν ἀντιπραττόντων, ὅπως δηλ. ἡ ἐταιρία κατασκευάσῃ καὶ τοποθετήσῃ λεωφορεῖα εἰς διάφορα τῆς πόλεως μέρη πρὸς μεταφορὰν τῶν ἐπιβατῶν εἰς τὸν ἀρκούντως μακρὰν τῆς πόλεως κείμενον σταθμὸν. Πῶς γὰρ οὐ; Καὶ λευτικὰς καλὸν εἶναι νὰ κάμῃ ἡ ἐταιρία ἕνα τοὺς μεταφέρει ἀοράτους! Δὲν μὰς λέγουσιν ὅμως πῶς δύναται ἡ ἐταιρία νὰ προβῇ εἰς τοιοῦτον μέτρον, ἀφοῦ βλέπει ἀποκρουομένην τὴν ἰδέαν τῆς προσεγγίσεως τοῦ σταθμοῦ πρὸς τὴν πόλιν, πρὸς τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς σκοπὸν τεινύσαν; Ἄλλως δὲ τί μέλλει τὴν ἐταιρίαν μετὰ τὴν τοιαύτην ἀντίδρασιν ἐὰν ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ἢ θέρους οἱ ἐπιβάται θὰ ἐκτίθενται εἰς τὴν τροχὴν, τὸ ψῦχος, ἢ τὰς θερμὰς ἀκτίνας κατὰ τὴν μεταξὺ πόλεως καὶ σταθμοῦ συγκοινωνίαν; Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην νὰ ταξιδεύσωσιν θὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸν σταθμὸν, οἰουδήποτε καιροῦ ἐπικρατούσης, ἐὰν δὲ ἐνοχλῶνται ὑπὸ τοῦ καιροῦ θὰ κάμωσι χρεῖσιν ἀμαξῶν. Ἄπορον ὅμως μοὶ φαίνεται διατί ἡ ἐταιρία τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ἐξυπηρετομένη οὐχὶ μόνον ὑπὸ τοιοῦτων ἰδίων λεωφόρων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ ἰπποσιδηροδρόμου, δὲν ἀρκεῖται εἰς ταῦτα, ἀλλὰ ζητεῖ νὰ ὑποβληθῇ εἰς μεγίστας δαπάνας ἕνα μεταφέρει τὸν σταθμὸν αὐτῆς εἰς τὴν πλατείαν τῆς «Ὀμονοίας!» Μήπως δὲν ἐπαρκῶσι τὰ μέσα ταῦτα;

Πεποιθὸς, φίλε κύριε Συντάκτα, ὅτι θὰ τύχω συγγνώμης διὰ τὴν ἐκτασιν τῆς ἐπιστολῆς μου ταύτης, ἀναποσθέντος ἄλλως, ἐκφράζω ὑμῖν ἐκ

των προτέρων την ευγνωμοσύνην μου, μετ' ης δια-
κλώ, Όλωις υμότερος φίλος
Χρήστος Π. Κορύλλος.

Αξιότιμε κύριε Συντάκτα

Είς τας 23 Μαρτίου ε. ε. εδόσαμεν πρός τον
ένταυθα κ. Νομάρχην την πρῶν πόδας αναφοράν
μας και οὐδέν ἐπ' αὐτῆς ἐνήργησεν. ἤδη και ἐκ
δευτέρου σᾶς παρακαλοῦμεν νά ἀναδημοσιεύσῃτε
ταύτην συνιστώντας τῷ κ. Νομάρχῃ καθ' ὃ και
παρόδιος, νά ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα, και θέλομεν σᾶς
ευγνωμονέει. — Πολλοί παροῖοι.

Πρός τόν κ. Νομάρχην Ἀχαιοῦλιδος
Ἐν Πάτραι τῆν 23 Μαρτίου 1888

Ἰπὸ τὴν στήλῃ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ «Πατριῶν»
λίθινος κλίμακος ἤτοι ἐνδύει τὴν κάτω μετὰ τῆς
ἀνω πόλεως, ἔχουν πρό πολλοῦ κατασκευασθῆ
ημοτικῶ ἀπόπατοι. Διότι δὲ τὸ ἔδαφος εἶναι
χθαμαλὸν και ἀπόκεντρον, τὸσαῦτα δὲ ἀκαθαρ-
τῆ ἐπιπορεύεται εἰς τὸ μέρος τοῦτο, τὸσαῦτα ἔ-
σχημα πρόσθινεται, και τὸσαῦτα δυσωδεῖα ἐκ-
πέμπεται, ὡστε οὐ μόνον νά διέλθῃ τὰ ἐκείθεν τῷ
εἶναι ἀδύνατον, ἀλλὰ και εἰς ἡμᾶς τοὺς παροίκους
εἰς τὸ μέρος τοῦτο κατέστη ἀφίρητος ἡ διουρηθῆ
ναγκαζόμενος νά ἐγκαταλείψωμεν τὰς οἰκίας μας,
και τὸ χεῖριστον ἢ ὑγεία τοῦ μέρους τοῦτου τῆς
πόλεως διατρέχει τὴν ἔσχατον κίνδυνον ὡς ἐκ τοῦ
ἐπιπολάζοντος μάλιστα μολύσματος, ἢ ἐκκλίσις
δὲ τῆς Παντανάσσης νά κρατῆ τὰς θύρας και πα-
ράθυρα πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ἀνεῳγὰς κλειστά, διότι
ἄλλως τε δὲν δύναται νά σταθῇ τις ἐντὸς αὐτῆς
ὡς ἐκ τῆς δυσωδεῖας.

Εἶναι ὅθεν ἀπαραίτητος ἀνάγκη κύριε Νομάρχῃ
νά ληθῆ πρόνοια ὅπως ἐκτοπιθῶσιν ἐκεῖθεν οἱ ἐν-
λόγω ἀπόπατοι, διότι οὐδεὶς τρόπος ὑπάρ-
χει πρὸς μετρίσιν τοῦ ἐντεῦθεν κακοῦ, και ἡ με-
λετωμένη παρὰ τοῦ κ. ἀρχαίου, ὡς ἀκουσμεν
πλακόστροφος τοῦ ἔδαφους εἰς οὐδέν θέλει ἀφελῆ-
σαι ὡς ἐκ τῆς χθαμαλότητος τοῦ ἔδαφους και τοῦ
ἀποκέντρον τοῦ μέρους. Ἐν ἐναντία δὲ περιπτώ-
σει θέλομεν ἀναγκασθῆ νά ἐγγείωμεν τὰς δεύσας
ἀγωγὰς και τὸν δῆμον πρὸς ἀποζημιώσεως μας.

Ἐν Πειθεστῆτατι

Ἐπινοῦνται 42 ὑπογραφαί

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ κατάστασις ἐξακολουθεῖ νά συν-
ταράσσῃ τὴν κοινὴν συνείδησιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
ὄρχεται δ' ἐν αὐταῖς νά ἐμποιῆται ἡ ἰδέα ὅτι ἡ
Βουλὴ, ὡς εἶναι, χωρεῖ πρὸς τὴν ἐκτελεστὴν ἀρχὴν.
Ἐφ' ὅσον ἡ κατάσταση αὕτη παρακλίνεται, ἐπὶ
τοσοῦτον ὑπεύθυνος αὐτῆς ἀναγνωρίζεται ἡ κυ-
βέρνησις και ἐπ' αὐτῆς ἐπιφορτίζονται αἱ ἐπιχειρήματα
συνέπειαι.

— Σήμερον ἐκνήχθη εἰς κατάστασιν πτωχεύ-
σεως παρὰ τοῦ ἐν Πάτραις Πρωτοδικείου ἡ ἐνταῦθα
ἐμποροπραξία «Κρεμύνης και Μπρετταίου» ἢ τὸ
παθητικὸν λέγεται διὸ ἀνέρχεται εἰς ἑν ἑκατομύ-
ριον και ἐπτακοσίας χιλ. φραγ. περίπου. Ἡ ἀγορὰ
ἡμῶν και ἐν γένει τὸ ἐσωτερικὸν ἐνδιαφέρεται
εἰς τὰ τῆς πτωχεύσεως ταύτης διὰ μικρὰ και ἄ-
σημαντα ποσά. τὸ ὅλον σχεδὸν τοῦ παθητικοῦ
τῆς ἐταιρίας ταύτης, ἐπιβαρύνει τὰς ξένας ἀγο-
ράς, ὅπερ θεωρεῖται διὸ δὲ ἀλλοτρίαν ὀφθαλμῶν ἐπι-
ρολήν ἐπὶ τῆς εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἐλληνικῆς πίστεως
καθ' ὅλον.

— Ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλῷ ἐξακολουθεῖ
ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, μέχρι τοῦδε
προέβη τοῦτο εἰς ἀρετὰς οἰκονομίας καταργήσαν
ἕδαι, ὅλων περιττὰς και περιέκοψε πολλὰς μισθο-
δοσίας ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κ. Δημάρχου.
Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνέδρῳ αὐτοῦ κατήργησεν ἐν-
τελῶν τὴν ἀγροφυλακίαν ἧς ὡς ἔχει σήμερον,

εἰς οὐδὲν ἄλλο χρησιμεῖται εἰμὴ πρὸς στείρῃν τῶν
παρασίτων τῆς Δημοτικῆς ἐσχολῆς. Ἡ πράξις αὕτη
τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἶναι ἀξία παντὸς ἐ-
παίνου και δικαίου, εἴτις τῆς γενικῆς ἐπιδοκι-
μασίας.

— Προχθὲς τετάρτην ἐκκελεύθη ἐνταῦθα καλῆ
καγαθὴ δεσποινὴ ἡ Ἑλένη Γ. Βούδλεϋ, προσφι-
λῆς σύζυγος τοῦ συμπαθεστάτου ἡμῶν συμπολίτου
κ. Γεωρ. Βούδλεϋ, τὴν δὲ κηδεῖαν αὐτῆς ἠκολού-
θησε ἡ ἐκλεκτὴ μαρὶς τῆς πόλεως ἡμῶν συμμε-
ριζομένη, τὸ πένθος τοῦ συζύγου, τοῦ υἱοῦ και τῶν
θυγατέρων τῆς μεταστάσεως.

— Ὁ καλὸς ἡμῶς φίλος κ. Διονύσιος Διαμαν-
τόπουλος ἐρησταύσατο τὴν χρηστὴν και εὐνημέ-
νην δεσποινίδα Βύφροσίνην, θυγατέρα τοῦ ἀξιοτί-
μου ἡμῶν συμπολίτου κ. Περικλ. Θεοχάρη.

— Ἐξακολουθεῖ ἐν τῷ δημοτ. συμβουλῷ ἡ
συζήτησις και ἐπιφύρασις τοῦ δημοτικοῦ προϋπο-
λογισμοῦ εὐτυχῶς ἡ συζήτησις διεξάγεται ἡρέμως.

— Ἡ κατάσταση τῶν ἔδων τῆς πόλεως μας
εἶναι ἀξιοδόκητος, μετὰ τὰς τελευταίας βροχὰς
ἢ δι' αὐτῶν διάβασις εἶναι σχεδὸν ἀδύνατος. Ἰ-
σως ὁ πνέων ἀνεμος ἐπιτελέσῃ δημοτικὰ καθή-
κοντα και ἀποζηρᾶναι τὸν θόρυβον αὐτῶν.

— Μεταῦριον ἐορτὴν τῶν Χριστογένων ἐν ἐορ-
τάζουσιν ἔνεκα πάνθους οἱ ἱερεῖοι κ. κ. Χρήστος
Ἐφραϊμῆς και Χρήστος Κορύλλος, ὡς και ὁ ἐμ-
πυρος κ. Χρήστος Ἀναγνωστόπουλος.

— Ὁ ἱερὸς κ. Νικόλαος Ἐλαχόπουλος ὁμι-
λήσεν τὴν προσηλῆ δευτέραν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ
ναῶ τοῦ ἀγ. Νικολάου.

Ἄριθ. 28242

Προσκήσις δανειστών.

Ὁ συμβολαιογράφος Πάτρων Βασίλειος Ἀν-
δρικόπουλος πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα δανειστὴν
Ἀνδρέαν Γ. Κωνσταντοῦλον, και τοῦ ἀναγγελλαν-
τας δανειστας τοῦ ὀφειλέτου Γαβριὴλ Σκεδαρέση,
κατοικοῦ Βαρδαφίας τοῦ Μονοδενδρίου, Σωτήριον
Σωτηριακόπουλον και Ἀνδρέαν Γ. Κωνσταντοῦλον
ἐκδόχου τῶν δικαιωμάτων τοῦ Παναγιώτου Θεοφ-
φίλου, κατοικοῦ Πάτρων. — Καλῶ ὑμᾶς κύ-
ριοι εἶναι ἐντὸς ἐικοσιοκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοι-
νοποιήσεως τῆς παραύσης προσάξητε ἐνώπιόν μου
τοῦ ἀίτλου τῶν ἀπαιτήσεών σας και λάβετε
γνώσιν τῶν προσαχθησομένων ἐπὶ τῆς διανομῆς τοῦ
ἐκπλειστηριασμοῦ τῆς ἐμποιήσεως σταφιδαρ-
πέλου τοῦ ὀφειλέτου Γαβριὴλ Σκεδαρέση ἐν δραχ-
μῶν χιλιάδων τετρακοσίων ὀγδοήκοντα ἑξήκαι 28(οο
Πᾶσα βραδυτέρα προσαγωγή και αἱ βραδυτέραν
γενόμεναι παρατηρήσεις καθίστανται ἀπαραίτητοι.

Παραγγέλλεται εἰς τὸν ἀρμοδίον δικαστικὸν
κλιτήριον νά ἐπιδόσῃ ἀντίγραφο τῆς παραύσης εἰς
ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω και πρὸς τὸν ἀπεσταλτὴν Γα-
βριὴλ Σκεδαρέσην.

Ἐγένετο ἐν Πάτραις τὴν δεκάτην ἑκτὴν Δεκεμ-
βρίου 1888 ὀγδόου ἔτους.

Ὁ Συμβολαιογράφος
Β. Ἀνδρικόπουλος
διὰ τὴν ἀντιγραφήν
Πάτραις αὐθιγερῶν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πάτρων
Β. ἈΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ « Η ΕΛΛΗΣ »

(κατῶθεν τῆς αἰκίας Δ. Τσάβου)

Ἐκοιμήθησαν ἐσχάτως ἐξ Εὐρώπης διά-
φορα εἶδη πρὸς κάλλισμὸν τοῦ προσώπου, ὡς
και ποικίλην συλλογὴν ἀρωμάτων ἀτίνα
προμηθεύεται τις διὰ μετριοπατοῦς τιμῆς.
Προσέλθετε, ἰδῆτε, ἀγοράσατε και δοκιμάσατε
τὰ πρῶτα ἡμῶν ἐνταῦθα εἶδη.

Ἐνοικιάζεται τὸ ἀπέναντι τοῦ ἀρκτικού
Σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Π. Α. Π. κείμε-
νον καφενεῖον ἢ «Καλυδῶν.» Ἀπευθυντέον εἰς
τὸν κ. Μ. Χαϊρέτην.

Πωλοῦνται τρεῖς ἀνώγειοι οἰκίαι σὺν τῶν
ὑπ' αὐτῶν οἰκοπέδων ἐκ πῆχων ὡς ἐγγιστα
τετρακοσίων εἴκοσι και συνορευόμεναι ἀνα-
τολικῶς, δυτικῶς και μεσημβρινῶς με δημο-
σίους δρόμους. — Πληρεστέρας πληροφορίας
δύναται νά λάβῃ ὁ βουλόμενος εἰς τὸ φαρμα-
κεῖον τοῦ κ. Παπανικολάου.

Εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ «φορολογουμένου»
πωλεῖται ἡ νεοεὶ ἐκδοθεῖσα ἱστορία τῶν Πα-
τρῶν ὑπὸ Στεφ. Ν. Θωμοπούλου ἀντὶ δραχ. 5.

Καθηγητῆς εὐμέθοδος εἰς τὴν Γαλλικὴν και Ἰ-
ταλικὴν, ὑποσχόμενος τοῖς προσερχομένοις ταχεῖς
ἐμμάθησιν τῶν γλωσσῶν τούτων, δέχεται παρη-
δόσεις ἰδιαιτέρας μετὰ διδασκτρᾶς μέτρια.
Ἡ διεύθυνσις του παρὰ τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Ἑδρώπης.

Εἰς τὸ
ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Κ. ΖΙΧΟΥ

(πλησίον παντοπωλείου ἀδελφ. Καραμάνου.
Ἐυρίσκονται τὰ ἀριστα και καθαρώτατα λου-
κάκια ὅλων νέας κατασκευῆς, χροίρομῆρ
ποιότητος πρώτης, μὲν τὰ δέλα, και σαλ-
τσες τσιότο εὐρωπαϊκῆς κατασκευῆς ὡς κα-
πρώτης ποιότητος ἐξ ἀρρενός χυμοῦ πάντοτε
μπαζόλες, ἐπίσης δὲ ζῦγκι λιονέο
και δεδοκιμασμένον ὑπὸ οἰκοκυραίων και τῶν
καλλιτέρων ξενοδόχων ὡς γλυκύτερον τοῦ καθαροῦ
τάτου βουτύρου — δέχεται ὁ τεχνίτης Ζιχὸς
και παραγγελίας ἐξ οἰκογενειῶν πρὸς κατασκευὴν
παντὸς εἶδους τῆς τέχνης του.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νά ἔχωσιν ἐνταῦθα διδασκαλί-
ας τῶν τέκνων τῶν ἠθλαμπόλου (Institu-
trices, gouvernantes etc.) δύναται ν' ἀπευθί-
νονται θαρροῦτως πρὸς τὴν
Mme E. BENNET
Rue S. Georges N° 3
à Metz

Ἡτις γνωστὴ παρ' ἡμῖν ἐκ τῶν ἐνταῦθα θυγατέ-
ρων τῆς, ἀναλαμβάνει ν' ἀνταποκριθῆ πρὸς πάσας
παραγγελλίας και νά εὐχαριστήσῃ τοὺς εἰς αὐτὴν
ἀπευθυνομένους.

Τελειόφοιτος τῶν μαθηματικῶν δέχεται
κατ' οἶκον παραδόσεις μαθητῶν. Περαιτέρω
πληροφορίαι εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ πρώτης
Ἰανουαρίου προσεχούς ἔτους 1889.
Τὸ παρὰ τῷ Τελωνεῖῳ τριώροφον
Ἐνοδοχεῖον τοῦ κ. Νικολάου Θω-
μοπούλου.